

fuis terminentur: sciant, sciant, quod omnia ad Dei iudicium devolvuntur, ubi omnia sunt exacte discutienda, ac examinanda.

QUÆSTIO III.

Quare dum Christus mittit suos discipulos ad predicandum, eis proponit quod messis multa quidem est, operarum autem pauci.

9. Ait Christus D. in presenti num. 2. Messis quidem multa, operarum autem pauci: rogare Dominum messis, ut mittat operarios in messem suam: Valde mirum sane, quod cum Deus sit valde sollicitus de nostra salute, ad quam necessarij sunt operarij ac ministri; ipse tamen vult rogari ad mittendos operarios cum messis sit multa: non negligit Dominus messem suam, vult rogari a nobis, ut alibi dixi ex D. Augustino: Ut concedat, & concedat cum merito nostro: quod per orationem comparamus; vel ut ait hic Hugo: Quare se vult rogari Dominus, ut mittat operarios in messem suam: imò rogat, ut rogetur, & rogat operarios, ut rogent eum: Respondet: Per hoc ostendit desiderium predicatorum, circa salutem animarum. Non negligit Dominus messem suam, ex qua amplissimos fructus colligit in vitam æternam, sed vult declarare ardentem suorum operariorum zelum de amplificanda gloria Divina, qui incessanter rogant, ut plures operarij mittantur ad plures fructus metendos in vitam æternam.

Zelus operariorum Dei pro messe amplificanda. D. August. Hugo.

10. Ad Quæstionem: Cum Christus D. ait: Messis quidem multa; & satis ampla, utpote totus orbis ad peregrinandum datur in messem; & ad quod tanta rerum difficultas, ac tam periculosa operatio proponitur; misit vos, sicut agnos inter lupos: adjungitur discipulis veluti in primo limine, ac suo tirocinio; ut ostenderetur generositas discipulorum ex Divina gratia, nam ut ait Seneca l. 1. de Provid. cap. 3. Labor optimas cibis: & non alius a se Epistol. 31. Generosos animos labor nutrit: Deinde ut ostendatur: quod Christus D. hos septuaginta ex sua benignitate elegit, ipsi tamen ex suis laboribus, ac meritis talem dignitatem optine promerentur.

Seneca. Labor generosos animos nutrit, & inde gloriose coronat.

11. Princeps mulierum erat Jacobus, cum David regnum suscepisset in Hebrone, ut patet ex 2. Reg. cap. 2. num. 13. & cap. 3. num. 22. cum ergo David venit in Hierosalem, & intentaret excludere Jebusæum, & comparare arcem Sion, proponit editum ad milites excitandos, qui prius invaserat arcem, & eam ascenderat, princeps militum erit constitutus: Ascendit igitur primus Joab, & factus est princeps: 1. Paralip. cap. 11. n. 6. Sed Joabus jam antea princeps militum erat: quomodo modo creatus est princeps? Joabus antea ex gratia, ac amicitia militibus præfectus erat; modo ex labore, ac merito principatum assequitur. Abulens, ibi quæst. 10. ait. Dicebatur nunc factus princeps iure suo, cum prius esset princeps ex concessione. Ex difficili pugna, ac merito virtutis bellicæ

1. Paralip. 11. Gloriosus honor, qui ex merito, ac labore assequitur.

non affectu gratiæ Regiæ maxime sublimatur, ac condecoratur Joabus.

Secundò: Messis quidem multa: Ad sustentendos multos labores, ac tyrannorum persecutiones in prædicatione Evangelica maxime stimulabatur, ac provocabatur charitas discipulorum ex messe, ac ampla multitudine gentium quæ venire poterat ad conversionem ac salutem animarum suarum. Cum Paulus Apostolus multum esset vexatus à quodam Judæo, multos contra ipsum opponente contradictionem: Tunc Apostolus rebus deploratis decreverat deserere Corinthum: Tunc Christus D. ut Paulum revocaret in urbem, nocte apparet, & ait illi. Noli timere, sed loquere, & ne taceas propter quod ego tecum sum, & nemo opponetur tibi ut noceat tibi; quoniam multus est mihi populus in hac civitate. Act. 18. Actor 18. Quoniam multus est mihi populus in hac civitate: D. Chrysol. ibi homilia 31. ait: Vide quos rationibus persuadet, & quomodo id, quod Paulo maxime placebat, ultimo loco ponit: Juxta Rhetoricas leges id quod est levius primo loco ponitur, quod est fortius, tanquam ascendendo ad ultimum locum reservatur; prius proponitur Paulo, quod nullum ibi reportabit damnam, ultimò verò, multorum conversio ac si magis movebatur, ac excitabatur charitas Pauli ex conversione multorum: Multus est mihi populus: quam ex quocunque suos remoto periculo; Id quod Paulo maxime placebat ultimo loco ponit.

Paulus contemebat proprium periculum ob multitudinem messis.

D. Chrysol.

Tertiò: Messis quidem multa: Messis ad panem, ac ad cibos condendos colligitur. Messis nomine præfenti, peccatores intelligit Christus, quia scilicet illorum fame astuabat, eos ipsos messem suam, quia victus ad famem suam satendum erat colligendus, censebat, Operatur Aaron primum prodigium: in Ægypto: Tulisque Aaron virgam coram Pharaone, servis ejus, quæ versa est in colubrum: Convocantur à Pharaone Magi, & simile operantur signum Projeceruntque singuli, virgas suas quæ versa sunt in dracones: sed inde quid mirabilius supervenit: Devoravit virga Aaron virgas eorum. Exod. 7. num. 10. & 11. cur virga Aaron effectus coluber non homines, sed serpentes adoritur; ac devorat; quare fortius illos, quam hos expetit. Cur ipsos homines magos mortuos coram Pharaone non ostendit? nec dicitur, quod eos comedisset, ac si dentibus compresserit, sed devorasset, quod est integros in suo sinu deponere? Magnum mysterium sub his delitescere agnoscit D. Ambrosius lib. 3. officiorum cap. 14. & ait. Virga est verbum directum regale, plenum potestatis, qui erat Filius Dei, ex Deo Patre natus Filius hominis factus est: Et ad hoc tendit illud Psalmi 109. num. 2. Virgam virtutis tuæ emittet Dominus ex Sion, Ergo Filius Dei in hoc mundo, sub serpentis hoc est, peccatoris specie latitans, non veros homines querit, hoc est, non sicut virgas rectas, & justas, sed eos qui suorum seclerum veneno sunt tanquam serpentes, hoc circum, & ambit Christus, non ut veluti eos dentibus idest, supplicio terat, & dilaceret; sed ut venià datâ eorum crimina diluat, eos in pectus suum

13.

Exod. 7.

D. Ambros.

Psalm. 104.

Christus habet sanctorum peccatorum quibus ut esca satiantur.

recondat eorumque cibo: tanquam dulcissima esca pascatur. Sic pergit citatus Ambrosius, dicens: Virga serpens facta, devoravit virgas Ægyptiorum, quia Verbum caro factum serpeni diu venena evacuavit per remissionem, & indulgentiam peccatorum.

D. Ambr.

QUÆSTIO IV.

Quare dum Christus D. destinat suos discipulos ad predicandum in orbem, ait, quod eos mittit tanquam agnos inter lupos?

14. Ait Christus D. in presenti n. 3. Ecce ego misit vos sicut agnos inter lupos. Dum in conversione gentium ad quam destinabantur, cum agnis confert Dominus, mansuetudinem maxime commendat. Docentis enim mansuetudo vigor suadellæ est. Ait Christus D. suis Apostolis, Matth. 11. n. 29. Tollite jugum meum super vos, & discite à me, quia mitis sum, & humilis corae. Si eos constituit totius orbis Doctores, ac prædicatores, cur non ait: Discite à me doctriam, & sapientiam, qui sum Verbum Patris, in quo sunt omnes thesauri sapientiæ, scientiæ Dei, sed ait: quia mitis sum, & humilis corde? Quia hæc maxime allicit auctores, & discipulos persuadet doctrinam. Perbellè Hugo ait: Discite à me quia mitis sum, quia nullum despicio. Nihil arduum hominibus præcipio, nihil asperum; Et facile præcepta veniunt in affectum, quoniam & gratiam præcedit auxilium. Nam ut ait Clemens Alexand. Qui quædam dogmata tradunt, facile præcepta veniunt in effectum. Expende ultima Hugonis verba Et gratia præcedit auxilium: Ipsa pia quædam gratia, ac lenitas, & mansuetudo docenti tanquam prævia præcedit in auxilium, ut alliciat affectum, ac consensum ad ea quæ traduntur ac dicuntur.

14.

Matth. 11.

Lenitas docentis auxilium ad doctrinam recipiendam.

Hugo.

Clem. Alex.

15.

Psalm. 47. Ly a.

Matth. 5.

D. Chrysol. Theophyl.

3. Reg. 12. Principatus mansuetudine firmatur duritie deperditur.

D. Hieron.

Psalm. 131.

Tertiò: Ecce ego misit vos sicut agnos inter lupos, Et cur optimus princeps Christus, suos charissimos discipulos tanquam filios destinat inter lupos, à quibus multum erat timendum? Mittebantur à Christo, ac proinde sub ejus tutela erant proindeque nullum nocumentum à lupis timendum. D. Ambrosius lib. 7. in Lucam ait: Bonus Pastor lupos gregi suo timere non novit: ideoque isti discipuli, non in prædam, sed ad gratiam diriguntur. Sollicitudo enim boni pastoris efficit, ut lupo in agnos audere nihil possint, get, adest. Mittebantur à supremo pastore Christo non in prædam, ac perditionem sed in gratiam, ac salutem, & cum sub cura ac sollicitudine Christi erant, & sub tutela tam sancti operis, omnia erant secuta, & nil timendum ab eis.

16.

D. Ambros.

Ubi mansuetudo, & innocentia victoris efficit, ut lupo in agnos audere nihil possint, get, adest. Mittebantur à supremo pastore Christo non in prædam, ac perditionem sed in gratiam, ac salutem.

17.

Isai. 1. ii.

Hieron. D. Cyrill.

Ubi est Christi custodia nil timendum à lupis.

D. Cyrill. Alex.

Ait Isaias. 11. num. 8. Delectabitur infans ab ubere, super foramine aspidis & in caverna reguli, qui ablactatus fuerit, manum suam mittet, non nocebunt, & non occident, in universo monte meo: Per infantem sacros Apostolos, & discipulos Domini ob suam innocentiam, ac puritatem intelligant D. Hieronym. Noster D. Cyrillus, sicut per aspides, & regulos, hereticos, & gentes feras, & indomitas, Et unde fieri potest, ut Agni inter lupos, ac sanguinolentas bestias nil timeant, sed secuti, ac placidi degant? Vide quod antea quasi immedia: præmisit propheta num. 6. Puer parvulus minabit eos: qui est Christus D. juxta communem sensum sanctorum Patrum; & ubi Christus adest suos agnos, ac innocentes infantes regens, ac dirigens, magnum tutamen habent ab omni periculo, ac discrimine, ut nil timeant. Ibi D. Cyrillus Alexand. lib. 2. in Isaiam. Foramina autem, & cubilia aspidum credo: dicit, malas demonum turmas in quas saepe numero manus immittentes, qui in Christo infantes sunt, facile superant; nullo propterea incommodo affecti; Christus siquidem eos vendicat, & sinistra eorum perverstitatis morsus reprimis, vivisque inefficaces efficit.

Mattha excipit Dominum ad hospitium.

CHRISTUS JESUS Excipit virginem Mariam ad gloriam.

QUÆSTIO V.

Quare Christus hic venit in domum Marthe tanquam ipsam querens, cum aliquando Marthe occurrerit Christo ad ipsum accipiendum?

18. Scribit noster Evangelista in presenti n. 38. Quod Mulier quadam Marthe nomine excipit illum in domum suam: de quo Evangelio, ac mysterio Virg. Assumptionis latè tractavi tom. 3. cap. 16. per viginti tres quæstiones. Tamen ubi se offert tractatio de sanctissima Virg. Maria, nostra devotio non patitur cum silentio illam prætere.

18. Text.

In quæstionem tamen voco, quomodo hic dicatur,

19.

dicatur, quod Christus intraverit in quoddam castellum tanquam quærens Martham, & Mariam; cum aliquando ipsa Martha, audiens quod adveniret Jesus exiens extra domum venit, occurrit illi; Joan. 11. num. 20. At verò modò Christus D. exiens de civitatibus; in quibus prædicabat regnum Dei, venit quærens Martham, præfiguratur hic mysterium gloriosissimæ Assumptionis Virginis Mariæ in cælum, ut docent communiter sancti Patres, D. Augustinus, serm. 26 de Verbis Domini, D. Ildephonsus serm. 1. & 2. de Assumpt. D. Bernardus serm. 1. de Assumpt. & alij Patres. In hac ergo die Christus exiens de regali civitate cæli venit occurrens, & quærens suam sanctissimam Matrem ad gloriosos magnificæ beatitudinis thronos, Ascendens Jesu in cælum asciterunt duo Angeli, qui Apostolis dixerunt. Viri Galilæi quid statis aspicientes in cælum? Hic Jesus qui assumptus est à vobis in cælum; sic veniet; Act. 1. num. 11. Valde mirum sane, quòd Angeli totum suam sermonem habent cum Apostolis, ut eis dent levamen, & consolationem de Christi absentia; Cur etiam, & non præcipue cum Maria matre Jesu loquuntur, quæ maxime sui filij desiderio tenebatur, sed totus eorum sermo est cum Apostolis, & nullus cum Virgine? Quia Christus D. antequam discederet, pecuniariter, ac intimè verba habuit cum sanctissima Deipara, promittens ei, quòd non per Angelos, sed per seipsum transferenda erat è terra in cælum, quòd docet D. Chrysostomus. serm. 6. de ascensione habito in 6. tomo, ubi ait, quòd in hoc ultimo discessu, Conversus ad marem Dominus dixit... Non te relinquam, mater mea Virgo: quin quando migratura es de corpore, non Angelum, neque Archangelum missurus sum: sed ego ipse veniam, tuamque animam sole splendidiorem excipiam: Tam altum & sublime negotium pro tanta rei majestate, ut dum Virgo assumitur in cælum nulli spiritui Angelico creditur; sed ipse supremus rex occurrit, ac propriis manibus excipit, ac recepit. D. Damascenus orat. de Assumpt. apud Metaph. ait. Advenit Rex, ut mihi quidem videtur, ad suam parentem divinisque, & ab interitu alienis manibus suscepit ejus puram, & nulli culpa affinem animam. Refertur. 3. Reg. 8. num. 3. Tulerunt arcam sacerdotes, & portaverunt arcam Domini, & tabernaculum fœderis, & deferebant eam sacerdotes, & Levitæ Rex autem Salomon, & omnis multitudo Israël, qua convenerant ad eum, gradiebantur ante arcam. Dum Arca transferretur in Hierusalem, totam rem disponit nec Levitæ, sed ipsemet Rex Salomon. Quid præcedebat? Figurabantur ibi, quòd dum vera arca Testamenti sanctissima Deipara Maria transferretur in sancta Sanctorum caelestis Hierusalem, quòd ipse verus Rex Salomon CHRISTUS Jesus Filius ejus per seipsum aderat, eam excipiens, ac Angelorum, & sanctorum omnium choros ordinans in tam festivo applausu, ac adventu. D. Damascenus citatus. Tulerunt sacerdotes arcam, & tabernaculum testimonij ipsi verò, & Levitæ, & Rex, & universus po-

pulus ante arcam; & tulerunt eam in locum ejus, sed tunc propter requiem arce intelligentis, non testamenti Domini, sed ipsius hypostasis Dei verbi. Ipse novus Salomon, qui est princeps pacis & universi optimus architectus. Exiens Christus ad excipiendam suam sanctissimam Matrem in cælum concomitantur omnes caelestes spiritus magno fervore ac gaudio, ut considerat S. Amadeus homil. 7. de transitu Virg. agens, & ait: Et abitura plusquam obitura occurrunt castra Dei & rruunt obviam ei exercitus militia caelestis. Ita ut tota caelestis curia nullo spiritu remanente, Virgini sanctissimæ ascendenti occurrerit. Ait Joan. Apocalyp. 21. num. 1. Apoc 21. Ego Joannes vidi civitatem sanctam Hierusalem novam descendentem de caelo, à Deo paratam, sicut sponsam ornatum viro suo. Et quando tota caelestis curia tam splendido ornatu, ac decore, descendit de caelo, & ad quid introducit in ea talis descensus, ut tota simul veniret? Mihi pro certo est in Augustissimo Assumptionis die, ut Dominam, & Reginam suam veneratur, ac concomitatur ad thronum gloriæ suæ. Ita rem explicavit. D. Ildephonsus serm. de Assumpt. & ait: Vidi Hierusalem descendentem de caelo, à Deo ornatum, & lapidibus pretiosis intextam, quo profecto hodie decorata, ideo descendit ut Reginam mundi Beatam, scilicet, Mariam eveheret ad sublimia, & collocaret in throno regni. Et caelestes spiritus veniunt cum Christo omni festivo, ac per jucundo apparatu, cum omni genere musicorum. Sic explicat Sanctus Archiepiscopus illud Apocalyp. 14. num. 1. Apoc. 14. Ecce Agnus stabat supra montem Sion, & cum eo centum quadraginta quatuor millia. Et audivi vocem sicut citharædarum citharizantium in citharis suis: Et ad quid spectabat tantus lætantium concursus? Ad Divinum Agnum conveniebat, ut omni jubilo, ac exultatione occurreret Beatæ Virgini ascendenti in cælum. Sic ait citatus, Ildephonsus ubi supra. Quid putas, hodie ante Beatam Virginem, quando illa in caelestem Hierusalem evehitur, quantus exercitus sanctorum præcurrit cum hymnis, & canticis: nec dubium; quin illa centum quadraginta millia, qui in conspectu throni sunt, tenentes citharas suas cecinerunt cum omni fragore cæli canticum novum, quòd nemo potest dicere, nisi ipsi, qui hodie festivi veniunt obviam cum citharis suis, ac laici in suo Beatam chore excipiunt Virginem.

QUÆSTIO VI.

Quare Christus D. qui omnibus præbet alimenta, ingredi voluit in domum Marthæ ad hospitandum.

Christus supremus Dominus, qui aperit manum suam, & implet omne animal benedi

nedictione, valde mirum, quòd hodie ingreditur domum Marthæ, & Mariæ ad hospitandum, rem tractat, & optimè resolvit D. Augustinus sermo. 26. de verbis Domini, & ait: Voluit enim Dominus formam servi accipere, & accepta formâ servi, in illa pasce à servis, dignatione, non conditione. Nam & ista dignatio fuit se præbere pascendum. Habebat carnem, in qua esuriret quidem, & finiret, sed nesciis quia in eremo, Angeli ministrabant: ergo quod pasce voluit, pascens præstitit. Ac si dicat Augustinus, Christus verus homo voluntariè fami cedens non voluit convivio Angelorum refecti, sed pium Hospitalitatis obsequium ab his duabus sororibus accipere, ut ex sua liberalitate thesauros suæ potentie illis aperiret; plus donans, quàm recepturus erat, quod pasce voluit, pascens præstitit. Si Christus D. tot, & tanta caelestium donorum, gratiæ, & gloriæ dedit his sororibus, pro quodam temporali, & externo hospitio, ex his licet conjecturare, quanta affluentia omnium caelestium donorum Deus sacratissimam Virginem ditaverit, quæ à suo primo conceptionis instanti ipsum hospitio recepit in sua sanctissima Anima, & ipsum recepit hospitio non in externa, & temporali domo, sed in suo virginali utero, ac purissimis visceribus & pro alimento illi ministravit suam carnem & sanguinem, & pro aqua ejus candidum, & sacratissimum lactem. Vide quantum distat unum ab altero; inde infert, quanta distantia sit inter magnitudinem, excellentiam donorum gratiæ, & gloriæ Beatissimæ Virginis Mariæ, ac aliorum sanctorum, ita ut dicat D. Damascenus orat. de dormitione Virginis. Infinitum Dei servorum, ac Matris discrimen est. Dona gratiæ, ac gloriæ aliorum sanctorum metiri, ac mensurari possunt juxta illud, quòd dictum est Joan. Apocalyp. 11. num. 1. Datus est mihi calamus similis Virgæ, & dictum est mihi: surge, & mense templum Dei; & adoratores in eo; At magnitudo gratiæ, & gloriæ Virginis Mariæ omnem mensuram, & modum excedit, ita ut in illa nec principium, nec finis possit considerari, Refert sacre Textus, Reg. 10. num. 18. & 19. Fecit Rex Salomon thronum de ebore grandem: & vestivit eum auro fulvo nimis, qui habebat sex gradus: & summus throni rotunda erat à parte posteriori: Totum locum Cardinalis Petri Damiani serm. 1. de Nativitate Virg. quæ est 44. explicat de Virg. Maria ascendente ad thronos gloriæ, suâ extimâ puritate, ac auro Charitatis, & omnium virtutum, & summus throni dicitur rotunda. Ingenio è citatus Damianus ait: Et nota, cum quanto sacramento transitum Virginis Scriptura comparat rotunditati. In rotundo, nec principium, nec finem poteris invenire: ita & gloria, qua eam de hoc mundo transeuntem excepit, principium ignorat, nescit finem, de qua nihil aliud possumus dicere, nisi quia gloriosa dicta sum de te, Gloria Dei. Rectè summus throni gloriæ ad quam Maria excipitur, dicitur rotunda, quia in rotundo nec principium, nec finis; Ita gloria qua eam de hoc mundo transeuntem excepit, principium ignorat, finem nescit. Pondera, quòd profundo arcano dicitur: Et summus throni rotunda erat à parte posteriori: Cur totum corpus perfectè non erat rotundum

tam à parte priori, quàm posteriori; quia ejus rotunditas principium, ac finis aperte manifestus, & evidens erat à parte priori coram Deo; at verò à parte posteriori, maxime rotunda, quia intellectus creatus ejus principium ignorat, finem nescit: tantam magnitudinem non valet penetrare, ac capere. Unde rectè Leo Imperator oration. 3. sic B. Virg. Mariam alloquitur: Et quis conetur magnitudinem gloriæ tuæ metiri? Frustraneus est labor, si id quòd immensum est, metiri conatur. In typo sanctissimæ Virg. Mariæ dicitur Proverb. 8. n. 18. Mecum sunt divitiæ, & gloria; opes superba: Symmachus legit: A me sunt divitiæ, & gloria: Complutensis. Opes superba: id est, amplæ, magnificæ. Abenezia Opes superba, & valida: Et statim subdit rom. 21. Tigurina. Ut diem diligentes me, & thesauros eorum repleam. Tigurina pro repleam, legit accumulem; nempe, ut amplissime eorum, scilicet suorum, thesauros repleam, & accumulem donis gratiæ, & gloriæ, nunquid hoc erit: cum aliqua sui diminutione? Mihi imè sanè, & accipe D. Anselmum lib. de Excellentia Virg. cap. 8. qui ait: Quid amplius dicere possum Dominæ? Immensitatem quippe gratiæ, & gloriæ, & felicitatis suæ considerare incipienti, & sensus deficiit, & lingua fatiscit: Perpende verba: Immensitatem gratiæ, & gloriæ, ac felicitatis suæ. Deus à suo attributo immensitatis habet, ut totus sit ubique, ac in omnibus, absque aliqua mutatione, vel diminutione; simili modo quantum fas est, Beatissima Deipara habet quandam immensitatem gratiæ, & gloriæ: ut omnes thesauros eorum qui illam d ligunt impleat, accumularet gratia, & gloria, quin aliquid exhauriatur, vel minuatur in ipsa quamvis penè innumeris, ac quasi infinitis adfir, quòd quædam immensitatis umbra est, & tam ampla, & lux, ut nullus intellectus creatus valeat considerare, ac investigare: Et considerari incipienti, & sensus deficiit & lingua fatiscit.

QUÆSTIO VII.

Quare de Zachæo, & non de Martha dicitur quod excepit Christum in domo sua cum gaudio?

Hospitio excipiunt Christum Zachæus, & Martha, de Zachæo dicitur Luc. 19. n. 6. Excepit illum gaudens, non qui simile dicitur de Maria, & Martha, cum sine dubio multo majori gaudio perfusa ipsam receperint: Cur ergo tam alto sentio separimur? Præfigurabatur ibi ingressus Sanctissimæ Virginis Mariæ in cælum, quando in ipsum assumptus est; & si gaudium Zachæi, dum Christus in domum ejus venit, verbis exprimitur, nulla tamen est dicendi copia, ut valeat breviter innuere tantillum tantum gaudij in tanta, & tam celebri die; quòd satis eleganter describit D. Bernardus serm. 1. de Assumpt. Quis ogitare sufficiat, quàm gloriosa hodie mundi Regina processerit

Joan. 11.

D. August. D. Ildeph. D. Berna. d.

Act. 1.

Virgo excipitur in gloriam non ab Angelo, sed ab ipsomet Filio Dei.

D. Chrysost.

D. Damasc.

20. 3. Reg. 8.

Christus Princeps pacis per seipsum transfert in arcam in cælum.

D. Damasc.

21.

S. Amad.

Apoc 21.

Maria ascendenti in cælum tota caelestis curia occurrit.

D. Ildeph.

221

Apoc. 14.

Cum omni jubilo veniunt caelestes spiritus.

D. Ildeph.

230

D. August.

Christus plus donans quàm accipit.

24.

In cælo infinitum discrimen inter servos Dei, ac ejus matrem.

D. Damasc.

25.

Apoc. 11.

3. Reg. 10.

Damian.

Gloria Virginis nec habet principium nec finem, ut dicatur.

Lco. 109.

Prov. 8. Symmach. Complut. Abenezia.

Tigurina.

Virgo habet quandam immensitatem gratiæ & gloriæ.

271

Luc 19.

Nlla dicendi copia valet explicare Cæli gaudia in hac die.